

El bon samarità

La història. Madrid, ara. El taxista Santi es troba enmig l'atemptat terrorista a l'aeroport Adolfo Suárez, acull una de les víctimes que resulta ser un dels terroristes yihadista de la matança, malgrat estar segregat, fa costat al terrorista...

Les formes. L'infern està enrajolat de molt bones intencions, va dir, crec, un dels quatre evangelistes. Ves a saber. Com sigui, "To-

dos los nombres de Dios" ens vol fer combregar amb les rodes de molí perpetrades per la guionista i novel·lista Gemma Ventura (El Vendrell, Tarragona, 32 anys), que ens embarca en una aventura tan benintencionada com donada a dislèxies dramàtiques. M'explico. Ja des del mateix títol del film (¿quants

noms té déu? Alà, Jehovà), aquest thriller terrorista de bona jeia pretén situar-nos al moll de l'os d'un relat tan bonhomíós, tan cristià, com allò del bon rotllo samarità. O que si t'etziben una bona hòstia, cal presentar l'altra galta. En sentit plural i multifocal, la narració es divideix en cinc punts de vista, cinc: el del taxista, el del terrorista, la família del taxista, la del terrorista, i el de la policia. Per tant, l'espectador es veu obligat a muntar un puzzle majúscul, on les peces del trencaclosques si encaixen al final, serà per obra i grà-

cia d'estar avesat a consumir telefilms ianquis. Al Daniel Calparsoro (Barcelona, 55 anys), director de la cosa, li passa tres quarts del mateix que li va succeir al Jaume Balagueró de "Way Down": si et quedes sec, copia. Què més? El 'look' arquetípic d'una posada en escena híper arquetípic, amb una tirallonga de pantalles a dojo, personatges clònics, situacions mil-i-una vegades vistes que vo-

len ocupar la pantalla i l'estona, peti qui peti. I què més? Doncs que el Luis Tosar, el de les celles a lo Grouxo Marx, està tan gris com el seu sofert personatge, és a dir, masoquista i predisposat a tot per tal d'anar surant, en un treball del tot alimentari, enmig d'un 'casting' tan desigual quant el nivell interpretatiu

com desafortunat en el terreny dramàtic. Resumint: un thriller de bon rotllo, donat a humanitzar els terroristes i les seves famílies, i de com les bones accions no sempre ho són. Allò de la síndrome d'Estocolm, sí?

El fons. Compte amb qui t'identifiques.

La imatge. El taxista aplicant el boca-boca al terrorista malferit.

La frase. "Nadie merece vivir la muerte de un hijo", sosté el taxista. Ni ningú l'ha de provocar.

La recomanació. Addictes als thrillers televisius.

Todos los nombres de Dios

Director: Daniel Calparsoro.

Intèrprets: Luis Tosar, Inma Cuesta, Patricia Vico. Espanya, 105'. 2023.

JCA Alpícat, Screenbox.